

RAZPORED SV. MAŠ

28.03.2022 PONEDELJEK	KAPELA ob 19h	ZA VSE POKOJNE BAJT, Tomaj 120
29.03.2022 TOREK		
30.03.2022 SREDA		
31.03.2022 ČETRTEK	KRIŽ ob 19h	+ MARIJA in MIROSLAV MACAROL, Križ 188
01.04.2022 PETEK	KAPELA ob 19h	+ VLADIMIR GULIČ, Tomaj 68
02.04.2022 SOBOTA	AVBER ob 19h	++ MARKO, ANGELA in JOŽE, pn. Brišar, Ponikve 30
03.04.2022 5. POSTNA NEDELJA ali TIHA	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	++ FABAC, Kazlje 5 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

VEROUK: REDNO V UČILNICI.

Spovedovanje v postu v Sežani: petek, 8.april od 7h-19h (različni duhovniki)

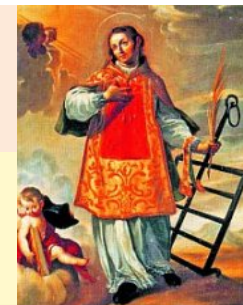
Spoved v Sežani v velikem tednu: 9.4. ob 18.30; 10.4. ob 18.30; 11.4. od 10h-12h in od 16h-18h; 12.4. od 10h-12h; 13.4. od 10h-12h. **SPOVED NAŠA ŽUPNIJA:** 6.4. V Križu ob 18.00; Tomaj-kapela 7.4. ob 18.00; Kazlje - 3.4.pred mašo v zakristiji. **Misijon na Radiu Ognjišče** 3-9.april.

Romanje družin na Sveto Goro, sobota, 26. 3. Družine naj prinesejo s seboj inštrumente in glasove za skupno petje pri maši. Ob 9. skupaj s prevala, okr. 12h sveta maša v baziliki, krajši program za otroke in za odrasle pričevanje z boleznijo preizkušnega para. Vključujemo se v svetovno srečanje, ki poteka po škofijah. (za sklep, kdor bo hotel, še pot "skozi Sveto Goro" po rovu. Lahka varianta, samo po ravnem in suhem, rabi se samo svetilka.) **več o romanju na tej povezavi.** Na spletu imate povezavo **na škofijsko stran** in če se le da tudi zelo lep pogovor in predstavitev tedna družine.

POMEMBNO: Naša Karitas zbira od **27.3. - 3.4.** za ukrajinske begunce (otroci in mamice) nepokvarljivo hrano - npr. testenine, riž, moka, sladkor, olje, razne konzerve, higienske pripomočke (tek.milo, šamponi, zobna pasta, pralni praški, toaletni papir, otroške plenice). Za vse blago pazite na rok trajanja. Prinesite v župnišče (pokličite na telefon 041 649 617) ali oddate sodelavkam Karitas. Pomagajmo ljudem v stiski. Za vaše darove Bog povrni.

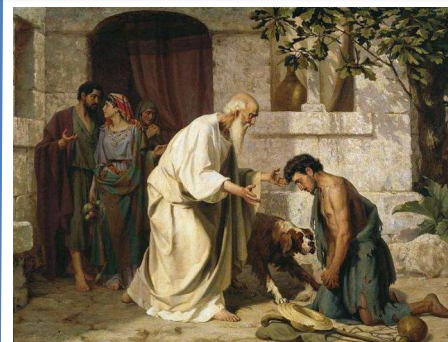

ŽUPNIJA TOMAJ **OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE** **4. POSTNA NEDELJA - LAETARE**

Štev.:14/LETO X.

27. MAREC 2022

Izgubljeni sin se vrne k očetu

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 15,1-3.11-32)

Tisti čas so se Jezusu približevali vsi cestnarji in grešniki, da bi ga poslušali. Farizeji in pismouki pa so godrnjali in govorili: »Ta sprejema grešnike in je z njimi.« Tedaj jim je povedal tole priliko: »Neki človek je imel dva sina. Mlajši med njima je rekel očetu: »Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada!« In razdelil jima je imetje.

Čez nekaj dni je mlajši sin spravil vse stvari skupaj in odpotoval v daljno deželo. Tam je z

razuzdanim življenjem pognal svoje premoženje. Ko je vse zapravil, je v tisti deželi nastala huda lakota in začel je trpeti pomanjkanje. Šel je in se pridružil nekemu meščanu tiste dežele, ki ga je poslal na svoje posestvo past svinje. Želel se je nasititi z rožiči, ki so jih jedle svinje, pa mu jih nihče ni dal. Šel je vase in dejal: »Koliko najemnikov mojega očeta ima kruha v obilju, jaz pa tukaj umiram od lakote. Vstal bom in šel k očetu in mu rekel: Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin. Vzemite me za enega od svojih najemnikov.«

In vstal je ter šel k očetu. Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal in se ga usmilil; pritekel je, ga objel in poljubil. Sin mu je rekel: »Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.« Oče pa je naročil svojim služabnikom: »Brž prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite! Dajte mu prstan na roko in sandale na noge! Pripeljite pitano tele in ga zakoljite ter jejmo in se veselimo! Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel; bil je izgubljen in je najden.« In začeli so se veseliti.

Telefon: 041 649 617; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; **župnija:** gvidrih@zupnijatomaj.si

IZGUBLJENI IN NAJDENI

Ponazoritev govori o očetu, ki ima dva sinova. Glavni lik v tej ponazoritvi je mlajši sin. Farizeji in pismouki pa tudi drugi, ki poslušajo Jezusa, bi se morali iz tega, kar pove o mlajšem sinu, nekaj naučiti. Vendar pa se ne bi smelo zanemariti tega, kar Jezus pove o očetu in starejšem sinu, saj sta stališči, ki ju kažeta, prav tako poučni. Zato med Jezusovim pripovedovanjem te ponazoritve razmišljajmo o vseh treh moških: Ponazoritev govori o očetu, ki ima dva sinova. Glavni lik v tej ponazoritvi je mlajši sin. Farizeji in pismouki pa tudi drugi, ki poslušajo Jezusa, bi se morali iz tega, kar pove o mlajšem sinu, nekaj naučiti. Vendar pa se ne bi smelo zanemariti tega, kar Jezus pove o očetu in starejšem sinu, saj sta stališči, ki ju kažeta, prav tako poučni. Zato med Jezusovim pripovedovanjem te ponazoritve razmišljajmo o vseh treh moških: »Neki človek je imel dva sinova,« začne pripovedovati Jezus. »Mlajši je svojemu očetu rekel: 'Oče, daj mi tisti del imetja, ki mi pripada.' In oče jima je razdelil svoje premoženje.« Lk 15,11-12. Bodimo pozorni, da mlajši sin ne zahteva svoje dediščine zato, ker bi mu oče umrl. Oče je še živ. Vseeno sin hoče svojo dediščino takoj, da bi bil lahko neodvisen in bi z njo naredil, kar bi želel. Kaj pa želi z njo narediti? »Le nekaj dni kasneje,« pojasni Jezus, »je mlajši sin zbral vse stvari skupaj in odpotoval v tujino, v daljno deželo, ter tam z razbrzdanim življenjem zapravljaval svoje imetje.« Lk 5,13. Ta sin gre torej raje živeti v drugo deželo, kakor da bi ostal v varnem zavetju svojega doma, pri očetu, ki se zanima za svoje otroke in zanje skrbi. Tam z razbrzdanim življenjem in z zadovoljevanjem svojih čutnih poželenj zapravi vso svojo dediščino. Potem pa zanj nastopijo hudi časi, kot Jezus nadalje pripoveduje: »Ko je porabil vse, je deželo zajela huda lakota, in začel je trpeti pomanjkanje. Postal je celo najemnik pri nekem človeku iz tiste dežele, in ta ga je poslal na svoja polja past svinje. Tam se je želel nasititi z rožiči, ki so jih jedle svinje, pa mu ni nihče nič dal.« Lk 15,14-16 Po Božji postavi so svinje označene za nečiste živali, ta sin pa mora sedaj delati kot pastir svinj. Tako je sestradan, da si zaželi celo rožiče, ki jih običajno jedo samo živali, tudi svinje, ki jih pase. Stiska in razočaranje ga navedeta, da se spametuje. Kaj naredi? Reče si: »Koliko najemnikov mojega očeta ima kruha v obilju, jaz pa tukaj umiram od lakote! Vstal bom in odpotoval k očetu ter mu rekel: 'Oče, grešil sem proti nebesom in proti tebi. Nisem več vreden, da se imenujem tvoj sin. Vzemi me za enega svojih najemnikov.'« Nato vstane in gre k svojemu očetu. Lk 15,17-20. Kako se bo njegov oče odzval? Ali bo na svojega sina jezen in ga bo oštel, ker je bil tako nespameten, da je sploh zapustil dom? Ali bo do sina ravnodušen in mu tako pokazal, da ni dobrodošel? Kaj bi v takšnih okoliščinah storili vi? Kaj, če bi šlo za vašega sina ali hčer? Jezus opiše, kako oče čuti in ravna: »Ko pa je bil [sin] še daleč, ga je oče zagledal. Sin se mu je zasmilil, zato je stekel, se ga oklenil okrog vratu in ga prisrčno poljubil.« Lk 15,20. Oče sina sprejme nazaj, čeprav je morda slišal o njegovem razbrzdanem življenju. Ali bodo judovski voditelji, ki trdijo, da poznajo in častijo Jahveja, iz tega spoznali, kaj naš nebeški Oče čuti do skesanih grešnikov? Ali bodo uvideli, da tudi Jezus enako prisrčno sprejema takšne posameznike?

Ta sprevidevni oče verjetno že na sinovem žalostnem obrazu zazna kesanje. Sin pa zaradi očetovega ljubečega ravnanja lažje prizna svoje grehe. Jezus nadaljuje: »Nato mu je sin rekel: 'Oče, grešil sem proti nebesom in proti tebi. Nisem več vreden, da se imenujem tvoj sin.'« Lk 15,21.

Oče svojim služabnikom naroči: »Hitro prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite. Nadenite mu prstan na roko in mu obujte sandale. Pripeljite tudi pitanega mladega bika in ga zakoljite, nato pa jejmo in se veselimo, saj je bil ta moj sin mrtev in je oživel. Bil je izgubljen, pa se je našel.« In začnejo se veseliti. (Luka 15:22-24)

Očetov starejši sin je medtem na polju. Jezus glede njega reče: »Ko je prišel ter bil že blizu hiše, je zaslišal glasbo in ples. Zato je poklical enega od služabnikov in ga vprašal, kaj vse to pomeni. Ta mu je odgovoril: 'Prišel je tvoj brat, in tvoj oče je zaklal pitanega mladega bika, ker je dobil sina zdravega nazaj.' Sin pa se je razjezil in ni hotel vstopiti. Nato je prišel ven njegov oče in mu začel prijazno prigovarjati. On pa je očetu rekel: 'Toliko let ti že služim in nisem nikoli prestopil tvoje zapovedi, pa mi nisi niti enkrat dal kozliča, da bi se poveseil s prijatelji. Kakor hitro pa je prišel ta tvoj sin, ki je tvoje premoženje zapravil z vlačugami, si zanj zaklal pitanega mladega bika.'« Lk 15, 25-30

Kdo ravna podobno kot ta starejši sin? Kdo Jezusu očita, da je do preprostih ljudi in grešnikov usmiljen in pozoren? Pismouki in farizeji. Jezus je ravno zaradi njihovega očitanga, da sprejema grešnike, začel pripovedovati to ponazoritev. Vsekakor pa bi si moral ta pouk vzeti k srcu vsak, ki kritizira Božje usmiljenje.

Jezus svojo ponazoritev sklene z besedami, v katerih oče starejšemu sinu takole trka na srce: »Otrok, ti si bil vedno pri meni, in vse, kar je moje, je tvoje. Toda enostavno smo se morali veseliti in radostiti, kajti ta tvoj brat je bil mrtev in je oživel, bil je izgubljen in se je našel.« Lk 15,31-32

Jezus ne razkrije, kaj nazadnje starejši sin stori. Vendar po Jezusovi smrti in vstajenju »velika množica duhovnikov« postane »poslušna veri«. Apd 6,7. Morda so med njimi tudi nekateri, ki so slišali to ganljivo ponazoritev o izgubljenem sinu. Res, celo zanje je bilo mogoče, da so se spametovali, pokesali in vrnili k Bogu.

Vse od takrat naprej si Jezusovi učenci lahko in bi si tudi morali vzeti k srcu ključne smernice, ki se jih je mogoče naučiti iz te odlične ponazoritve. Najprej se naučimo, kako zelo modro je, da se ne pustimo zavesti mamljivim užitkom v »daljni deželi«, ampak da ostanemo na varnem med Božjim ljudstvom pod okriljem našega Očeta, ki nas ljubi in skrbi za nas.

Naučimo se tudi naslednje: če bi se kdor koli od nas oddaljil od Božje poti, se mora ponižno vrniti k našemu Očetu, da bi si spet pridobil njegovo naklonjenost.

Prav tako pa je poučno, da razmislimo o razliki med očetom, ki je bil dostopen in pripravljen odpuščati, ter starejšim sinom, ki je bil zamerljiv in brata ni bil pripravljen sprejeti. Božji služabniki gotovo želimo vsakemu, ki je skrenil s prave poti, pa se iskreno pokesa in vrne v Očetovo hišo, odpustiti in ga prisrčno sprejeti. Veselimo se, da je naš brat, ki »je bil mrtev«, oživel in da se je ta, ki je »bil [. . .] izgubljen«, našel.